

Det indeholder nemlig ligeledes en mæglende Bestemmelse, som stod i Forbindelse med det nu af det høie Thing udvoterede 3die Stykke af § 4. Der handles deri om en foreløbig Udskrivning paa Sessjonen, men denne er jo heller ikke længere nødvendig, naar Krigsministeren ikke er indskrænket til som Frivillige kun at antage Saadanne, som have været behandlede og ere befundne tjenestedygtige paa Sessjonen. Mine to Forslag til §§ 12 og 15 staae altsaa efter min Formening i en saadan Forbindelse med det Vædringsforslag, som jeg havde tilladt mig at stille til § 4, at jeg troer, de bør følges ad, og, da det høie Thing nu har vedtaget Vædringsforslaget til § 4, antager jeg derfor, at det ogsaa vil og maa finde det rigtigst at vedtage Vædringsforslagene til §§ 12 og 15.

Krieger: Jeg kan dog ikke Andet end httre, skjøndt jeg ikke i dette Dieblik vil udtale nogen ganske bestemt Formening herom, at jeg ikke i de Bemærkninger, som vi nu hørte af den ærede Justitsminister, kan finde noget Beviis for, at det, at vi have vedtaget § 4 i den af Ministeren foreslaaede Form, nødvendigviis skulde føre til ogsaa at vedtage Ministerens Forslag til §§ 12 og 15. Jeg seer ikke, at der i og for sig er det Mindste til Hinder for, at vi, skjøndt vi have vedtaget det Forslag til § 4, som var stillet af Ministeren, saa dog meget godt kunne fastholde §§ 12 og 15 uforandrede. Jeg veed vel, at der har været en historisk Sammenhæng tilstede imellem de omtalte Bestemmelser i § 4 og §§ 12 og 15, men det er mig dog ikke klart, at der er nogen saadan nødvendig indre Sammenhæng tilstede imellem dem, at man ikke gjerne, fordi man har forandret § 4, skulde kunne beholde den Afgang, som § 12 aabner for den Værnepligtige til i det Aar, da han opnaaer mindst 17 Aars Lægdsrullealderen, at møde for Sessjonen. Det er jo kun en Ret, som der her er Spørgsmaal om; der er ikke Tale om nogen Forpligtelse. Den høitagtede Minister sagde, at det vilde være sjældent, at denne Ret kunde henyttes, og at det kun var Faa, som vilde være istand dertil; men, dersom der er Nogen, der er istand dertil, hvorfor skal man

saa forbyde ham det? Jeg skal imidlertid, som sagt, ikke udtale nogen bestemt Menning, men jeg tilstaaer, at de Grunde, som vi hidtil have hørt fra den ærede Ministers Side, ikke forekomme mig at være tilstrækkelige til at hjemle, at man krasfalder Bestemmelserne, som de her foreligge. En anden Sag er det, at Bestemmelsen i § 15 maastee i ethvert Tilfælde har noget eensidigt Præg, idet den kun knytter sig til Tjenesten i Hæren, og det Spørgsmaal kunde vel opkastes, om ikke en lignende Bestemmelse netop maatte kunne formuleres med Hensyn til Søkrigstjenesten. Disse Paragrapher have vistnok i det Hele været behandlede under et noget eensidigt Synspunkt, men jeg vil ingenlunde paatage mig at være den, der vil stille Forslag til dem.

Justitsministeren: Den ærede Taler spurgte, hvorfor man, hvis der var Nogen, som i 17 Aars Alderen var fuldkommen tjenestedygtig, saa skulde forbyde ham at fremstille sig for Sessjonen. Jeg vil dertil sige: Hvis der var Nogen, som i 16 Aars Alderen var fuldkommen tjenestedygtig, hvorfor skulde man saa forbyde ham at fremstille sig paa Sessjonen? Det er dog naturligt, at man som Grændse tager den Bestemmelse, der gjælder i de allerfleste Tilfælde, og det er dog i Virkeligheden under vore Forhold ikke i Almindelighed Tilfældet, at unge Mennesker under det 18de Aar ere saaledes udviklede, at man uden Risiko kan lade dem gaae Recruttstolen igjennem. Der er dog virkelig en vis Forbindelse imellem Bestemmelserne i § 4 og i §§ 12 og 15, om jeg end ikke vil kalde den absolut. Den hele Bestemmelse, som jeg nu ved mine Vædringsforslag til §§ 12 og 15 tillader mig at søge forandret, gaaer jo ud paa at anordne en foreløbig, altsaa en dobbelt Sessjonsbehandling, som man ikke har eller hidtil har haft i vor Lovgivning, og som man kun skulde anordne af Hensyn til de unge Mennesker, der med 17 Aars Alderen vare fuldt udviklede. Men det forekommer mig, at en saadan dobbelt Sessjonsbehandling kun kunde forsvares, naar man fastholdt, at det var nødvendigt, at man for at antages som Frivillig havde mødt paa en Sessjon og var bleven behandlet paa denne.